

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Nyílt térben egy
sor 10 kr.

ZEMPLEN.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.

Töbszörinél olcsóbb.

Bélyeg díj mindig
30 kr.

Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél

Közlöny a társasélet,

közgazdaszat, irodalom s humor köréből.

8-ik szám.

február 23-én 1871.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

II-ik évfolyam.

GYÁSZLOBOGÓ*)

B. EÖTVÖS JÓZSEF HALÁLÁRA.

Még csak az imént ragyogott -- s már hamuvá kelle lenni,

Talán nem tudá a végzet sujtó kezét hova tenni!?

Karthausi s a szabadság lelkesült írója ninesen . . . .

A természet parancs szava nem született rabbilincsen. . .

Szabad napnál melegszik bár, s égi lángon gyul a lélek,

Ki kell aludnia ép ugy, mint a szolga mécsesének.

Fogyatkozik ez a nemzet, mindenképen mindenképen,

A büszke sas mint a czinke ugy megakad egy kis lépen.

Nevetséges! hogy sok lélek a máglya tüzét kiálja

S szárnyát veszi mint a molynak egy hitvány szál gyertya lángja.

Furcsa anyag keveréke -- ez a remek mű, az ember

Ha oroszlánt szül megretten, s rajta fájó sebeket ver.

Szegényebbek vagyunk ismét! egy aranybányánk beomlott,

S más nap éjjel már felette halvány lidércz fény bolyongott. . .

A gyászoló magyar nemzet forró könnyei e lángok,

Ilyet hullattak hajdanta Ossian felett a Bárdok.

Dicső hajdan! koldus jelen! örököse könynek búnak

Lombtalan tölgy! jelzője a kérge alatt őrlő szúnak.

Nem földrengés kell minékünk, csak lendülete a földnek,

S nemzetünk falai mint a kártya várak össze dőlnek

A rá felfutó borostyán történelme meg nem óvja! . . . .

Egy van, mit a sors is tisztel, a szabadság lobogója.

A ielkünkbe hintett eszme, -- ennek megjön még az ára

Bitor trónról trónra hágva -- ezt tüzzük várunk falára.

*) E sok szépséggel bíró költeményre föl hívjuk a t. cz. közönség figyelmét.

Szerk.

Ki irta a szabadságot lángolóbban melegebben? . . .
 Ki szenvedett mint hontalan fájóbb búban, mélyebb sebben?
 Kinek hangzott végbúcsúja oly leverőn, úgy emelve
 Kinél volt a gondolat s tett — egy anya fészekről kelve?!
 Minek mondjam . . . nyugszik mélyen . . . ne bántsuk a temetőket.
 Lelke csillag! mig testének . . . kimértek pár ölnyi földet.

Az anyagnak meg kell térni, a kiindulási pontra.
 Felhő, futócsillag, villám mind vissza hull a porondra.
 A gőzkörön, — láthatáron csak egy szállhat tul, — az eszme,
 Ez eltűnhet szemünk elől, de soha nincsen elveszve.
 Vezér lehet száz csatában ezer zászlóra felirva
 Az ügy bukhat, — ő feltámad! sosem maradt még a sirba'!

Halhatatlan ő kiért most belső gyászt öltött a nemzet...
 Dicső volt a bölcselében, dicső volt ha kobza zengett.
 S ha talán az ígét olykor gyenge vala testesíteni,
 Nem azon mult, hogy ne tudta volna szívét tett hevíteni.
 Ember vala, — befolyása alatt annyi körülménynek. . .
 S vajh! ki erős ellenálni mézes szónak csilló fénynek?!

Saját fényben fog szelleme e hon egén felragyogni.
 A tudomány nem hagyja ez ész-óriást összerogyni,
 És ha egykor ránk szakad a kora bűn és késő bánat,
 Összedöntvén nemzetünket ezt a megaknázott várat:
 Majd ha multunk a történet aczél lapjaira szállott,
 Lelkesülten olvasásadják, — itt e bástyán **Eötvös** állott!!

— ss — r.

A borkezelés főtitkairól.

(Folytatás).

A valódi elegans, nobilis és pénzes borfo-
 gyasztó közönség, mely a magasabbra srófolt
 igényeinek megfelelő bor nagyobb árát szive-
 sen lefizeti, többet vár a bortól, mint részegsé-
 get, mely az embert elbutítja, s barommá le-
 alázza; azt kívánja tőle, hogy szemét színe,
 fénye- s tükör-tisztaságának varázsával kecseg-
 tesse, orrát az illat, s száját a zamatosság fel-
 tüdítő ízének kedvességével betöltse; a szeszből
 csak annyit óhajt, a mennyi arra megkivánta-
 tik, hogy ereiben a vér árja, mely az élet ter-
 hei alatt lankadtabban kezd mozogni, a bor
 élvezete rövid perczei alatt azon sebességre in-
 dittassék, melyben valamikor fiatalságának
 gondtalan éveiben keringett, akkor, midőn még
 szívünk minden egyes verésével érzékeinket és

agyunkat újabb meg újabb örömekre felvilla-
 nyozta.

Már pedig, uraim, ily borra, mely legalább
 perczekre égbe ragadja a szegény halandót,
 szívesen költi pénzét, olykor még az is, kinek
 tárczája még nem is oly duzzadt mint p. o. b.
 Rothschildé.

De miben fekszik tehát a titok, melynek
 varázserejével a bordeauxi és rajna-melléki bor-
 termelők csodás tulajdonu s értékű boraikat
 előállítják?

Igy kérdeztem én is valamikor önnön ma-
 gamat és meghitteimet, midőn e classikus bor-
 vidékeket megjártam, — de nem tudtam mind-
 járt a titok nyomába akadni; hiába kísértem
 vizsgaszemmel a francia és rajna-melléki bor-
 rosgazdák minden mozdulatait, hiába furdal-
 ták be magukat ádáz szemeim borkészítő helyi-
 ségeik minden sarkába: valami deus ex machi-
 nára sehol sem tudtam akadni; csak két dolog

emelkedett ki a homályból állandóul előttem mindenütt, a hol a világhírű borok készítették: a mód nélküli tiszta elbánás, és az erjedési s bortartási temperatura majdnem kicsinyes figyelembe vétele.

Kitűnő borokat, silány és zamat nélküli szőlőfajokból senki sem tud csinálni. A francziák kevert ültetvényeiknél fogva korántsem versenyezhetnek ugyan a németekkel szőlőfajaik puritán megválogatása dolgában, s mégis megközelítik azokat több boraik fényes eredményeiben, s mégis közelítik azokat több boraik fényes eredményeiben, két hatalmas oknál fogva, melyek egyikét abban találhatjuk, hogy mindenütt, p. o. Chateau Margot vagy Lafitte környékén, szóval a hol világhírű borokat készítenek, mondom, hogy mindenütt, ha nem is egyféle, de legalább egyforma érésű nemes szőlőfajokat művelnek; a másik kiegyenlítő okot élvezik pedig a francziák Bordeaux felséges, sőt páratlan kedvezményű climaticus viszonyaiban; s ily hatalmas szöveteségek birtokában megmérkőzhetnek már bátran nemcsak a németek faji puritánismusával, hanem azok páratlan tisztasági pedanteriájával is.

Előre bocsátottuk már, hogy silány szőlőfajokból kitűnő s elegans bort csinálni senki sem tud; de előre kell bocsátanom még azt is: hogy éretlen szőlőből sem sikerülhet senkinek ilyenemű legelső rangú bort csinálni.

A gyermekies, esztelen viszketegség, mely a szőlőnek tökéletes megérése előtt neki esik a szüretnek, nem is fordul elő sem Franciaországban, sem a Rajna-mellékén, és ez csakis amaz éretlen koru, szerencsétlen bortermő vidékeken fordulhat elő, melyekben a pillanatnyi pénzsükség a józanság komoly intéseit háttérbe szorítja, és a melyekben a bortermelés tökélye s hirtelen még annyira ki nem fejlődött, hogy külföldi, s csak jó borokat vásárló vevők azt felkeressék. A ki csak a szomszédság kurta korcsmai szükségletére termeszt borait, s potom áron kénytelen azokat eladni: az természetesen csak sokat óhajt, s keveset törődik termése jószágával, és fájdalom! e kinos helyzetben van jelenleg még a magyar termelők legnagyobb része.

De miután világrendítő események, me-

lyekben mi magyarok csak szemlélőleg és sajnálkozva veszünk részt, boraink jövődjét egy új s kedvezőbb phasisba ugyszólván belesodorják; — miután Franciaország sokáig nem lesz képes a borpiaczokat ellátni, a kicsike Rajna-melléke pedig azokat éppenséggel el nem láthatja: rajtunk a sor, hogy a világ piaczeit, melyek ezentúl jó borokban szükölködni fognak, részünkre meghódítsuk.

Elérkezett tehát az idő, melyben nem csak okunk lesz, hanem kötelességünk is válni fog, hogy ne csak sok, hanem jó, kitűnő s elegans borokat is készítsünk. mert csak azok alkalmasak a kivitelre, és csak azokért adja a külföldi vevő szívesen pénzét.

Ha pedig mindezek után, soha nagyobb szükségünk nem volt arra, hogy az irányadó külföldi borkezelési főtítkait tőle nemcsak ellessük. hanem hogy azoknak hasznát is vegyük: akkor valóban érdemes lesz arra is fordítani figyelmünket, miszerint azok részleteivel is megismerkedjünk.

Nem más, mint tisztaság és az erjedési és a bortartási temperatura lelkiismeretes megőrzése a csodaerő, melyben a külföldi szerencsés borászat főbb titkai rejlenek!

(Folyt köv.)

A sátoralja ujhelyi torna-egylet alapszabályai.

HARMADIK RÉSZ.

Ügyvitel.

13. §. Az egyleti ügyek vezettetnek:

- a) a közgyűlés és
- b) az igazgató választmány által, melyet hat tisztviselő u. m.

1. elnök,
2. alelnök,
3. jegyző,
4. pénztárnok,
5. szertárnok,
6. orvos,

továbbá: 12 választmányi tag és 6 póttag képez.

Az egyleti év a naptári évvel kezdődik és végződik.

Közgyűlés.

14. §. A közgyűlések, melyek mindenkor az egylet székhelyén tartatnak, a tanácskozási tárgyak sorozatával együtt, legalább nyolcz nappal előbb az egyleti helyiségben függő táblán kihirdetendők. Minden év első havában rendes közgyűlés tartatik.

A választmánynak szabadságában áll rendkívüli közgyűlést is egybehívni, ha azt 12 egyleti tag az indokok felsorolása mellett írásban kíváná.

15. §. A közgyűlés határozatai, melyek a jelen nem levők és nem szavazók irányában, is kötelezők, általános szótöbbséggel hozatnak. Érvényességükre 40 egyleti tag jelenléte szükséges; ha pedig első ízben 40 tag össze nem jönne, akkor harmincz nap alatt újabb közgyűlés hivatik egybe, melyen a jelenlevő egyleti tagok, számukra való tekintet nélkül határozat képesek.

16. §. A rendes közgyűlés hatáskörébe tartozik:

1. A tisztviselőket és választmányt választani. A tisztviselők egy évre, a választmányi tagok két évre titkos szavazat útján, az elnök és alelnök általános, a többi tisztviselők és választmányi tagok pedig viszonylagos többséggel választatnak.

2. A tiszteletbeli tagok megválasztása titkos szavazat útján általános szótöbbséggel.

3. A művezetőnek választása titkos szavazat útján általános szótöbbséggel és fizetésének meghatározása.

4. Egy három tagu bizottság választása, mely a jövő évi számadásokat megvizsgálja, s erről a következő közgyűlésnek jelentést tesz, mely a talált eredmény felett intézkedik és a pénztárnok részére a felmentvényt kibocsátja.

Ezen bizottság tagjai viszonylagos többséggel azon rendes tagok sorából választatnak, kik sem tisztviselők sem választmányi tagok.

5. Az évi jelentés meghallgatása és a jövő évi költségvetés megállapítása.

6. Az alapszabályoknak megváltoztatása, a mihez a jelenlevő tagok két harmadának beleegyezése szükséges.

7. Az egyleti tagok járulékaiknak a körülményekhez mért időszeréni megállapítása.

8. A választmány vagy egyes egyleti tagok indítványa feletti határozat.

9. Az egylet feloszlásának tárgyalása, aminek elhatározására azonban szükséges az egyleti tagok háromnegyedrésze jelen legyen és ezeknek két harmadrésze a feloszlás mellett szavazzon. Ha a tagok háromnegyede nem jönne össze, ez esetben új közgyűlés hivatik egybe, mely legalább négy héttel előbb annak különös kiemelése mellett hirdettetik ki, hogy az egylet feloszlása a megjelenendő tagok számára való tekintet nélkül fog tárgyalatni s végleg eldönteni.

A rendkívüli közgyűlés ugyanazon hatáskörrel bír, melylyel a rendes, kivéven, az ezen §. 1. 2. és

és 3. pontjaiban felsorolt választásokat és alapszabályok megváltoztatását.

Igazgató választmány.

18. §. Az igazgató választmány, mely a közgyűlésnek felelős a 13. §. 6. pontjában felsorolt tisztviselőkből 12 választmányi tagból és 6 póttagból áll.

A választmánynak fele minden évben kilép és pedig a 2 ik rendes közgyűlésen a sorshuzás által kijelöltek, azontul pedig a régibb fele.

Mind a tisztviselők, mind a választmányi tagok újra választhatók.

Az alapszabályok értelmében évenként kilépő tisztviselők és választmányi tagok a közgyűlés által eszközöndő új — illetőleg kiegészítő választásig hivatalukat folytatni kötelesek.

Amennyiben valamelyik tisztviselő időközben akadályozva volna tisztét folytatni, helyét a választmány maga köréből új választásáig betölti.

Az igazgató választmány határozatai általános szótöbbséggel hozatnak és érvényességükre az előző elnököt és a jelenlevő tisztviselőket beszámítva 9 tagnak jelenléte kívántatik.

A választmány hivatása.

17. §. 1. Az egyletet képviselni, s annak nevében szerződéseket kötni, melyeknek érvényességéhez az elnök, jegyző és két választmányi tag aláírása szükséges.

2. A tagok felvétele s kitiltása felett határozni.

3. Torna-tanítókat és szolgálkat alkalmazni, fizetésüket meghatározni, s őket ha szükséges, elbocsátani.

4. A tornarendet és a választmány ügyrendét megállapítani s azok foganatosításáról gondoskodni.

4. Az egylet vagyontát kezelni és a rendkívüli kiadásokat száz forint erejéig utalványozni.

6. Az egylet helyiségei építése, vagy bérlete és felszereléséről, és tornaszerek beszerzése és megőrzése felől gondoskodni.

7. A közgyűlést összehívni s annak az egyleti ügyek állásáról jelentést tenni, valamint az általa elkészített évi költségvetést előterjeözteni.

8. A közgyűlésnek tiszteletbeli tagok választása iránt ajánlatokat tenni.

A választmány üléseiben a jegyző rendes jegyzőkönyvet vezet, mely az elnök, a jegyző és egy választmányi tag által hitelesítendő.

Választott bíróság.

19. §. Az egyleti viszonyokból az egylet és annak tagjai, vagy csak az utóbbiak közt keletkezőhető viszályok választott bíróság által intézendők el. Ezen bírósághoz mindegyik fél két bírót, a választott bírók pedig egy elnököt választanak. Ki bírót választani elmulaszt, az az ellenfél jogát elismeri.

Ha pedig a választott bírák az elnök iránt meg-
egyezni nem tudnának, ez esetben a sorshuzás dönt.

(Folyt. köv.)

Egy pár keztyü története. . .

— Bőjti visszaemlékezések —

Volt ifjúságom alakjai közt egy örökös humor-
ral s ritka leleményességgel megáldott barátom, ki
megérdemli, hogy leírjam róla e tragikomikus igaz tör-
ténetet.

Ha valaki sok ideig élt egy ember körében, ki
egész életét mások felültetésére fordítja — a legna-
gyobb szelidség mellett is vágyat érez lelkében: egy
úgyes revangeal meghálálni a sokszor ügyetlenségre
célzó felsüléseket. . .

Hol történt? — nem tartozik ide; elég az ahoz,
hogy a szépek sűrű tömegben jelentkeztek az . . . i
tánczterem fényárral bevont falai közzé. . .

Tóni barátom örömtől sugárzó arcczal gondolt
egy éj gyöngédségeire, hiszen ő népszerű, ügyes,
kedves fiu volt nők előtt, a férfiak gyakori leföze-
tésük után némi tekintélyszerű tisztelettel viseltettek
iránta, de azért mindnyájan szerették kivételnél-
kül s bár mint vanília vagy bors, de mindig
fűszere volt társas összejöveteleinknek.

S ime ütött a szerencsétlen végzet órája!! A
nyitány csábító hangjai felvillanyozták az élvadás per-
czekre számító szivecskéket — — Tónika neki ro-
han a teremnek s egy átkozott erősebb kézlejtés
után tönkre repedt a kezek plastikus szépségét kie-
melő, finom, feszes keztyücske. . .

Ha szünóra alatt bechampagnierezve — csak
másnapi mámorunkban jut eszünkbe, hogy a szünóra
utáni négyesre angagierozva voltunk — ez még nem
épen elsőrangú pech, hiszen talán nem is ért odáig
a mulatság — de kilencz óra gyönyöreitől csupán ama
prozai gondolat miatt megválni, hogy talán a bolt
nincs nyitva — — — ez rettenetes. . .

Jól masquirozott vidámsággal keresett egy árva
lelket, ki megmentse a kétségbeeséstől. . .

Hátha? hátha??! — —

Talált is egy bámész suhanczot, kit sok szelid-
séggel rávett, hogy egy névjegyre irt utasítással el-
ment keztyüt vásárolni. . .

Rettenetes vágy szállott meg egy kicsit meg-
tréfálni a gyereket. . .

Rajta! utána!! épen közeliben csiptem meg
a monsieur s a nyílt kártyán levő néhány szót: „ké-
rek rögtön egy pár keztyüt“ oda egészítém
ki, hogy az a bizonyos keztyü csak jó karmantyúk-
kal, rókás szélzettel, magas ujakkal, s meleg bélés-
sel legyen ellátva, mert rögtön útra kell menni. . .

No! — gondoltam — ez nem lesz rossz, ha ely-
sül. . . Tónika fel alá sétálva türelmetlenkedett — én
a gyanupertől tartva egy folyosói ablakmélyedésbe
húztam meg magam.

. . . Jő a suhancz lihegve s a didergő dandy
bámulva veszi át a hatalmas pakkot. Kibontja . . .
s brrrr. . . egy sveczolt makkau bankár ábrázatja Ra-
fael szelid maddonája ahoz a borzasztó vonásokhoz
képest, mik az örökvidor arczon kezdtek váltakozni.

— Hah te rabló haramia! hát ki hagyott ne-
ked téli utazó keztyüt hozni. . csak jer el máskor
is, mindig te fogod kiegészíteni báli toillettemet. . .
s azzal boszusan vágta zsebre a füles keztyüket s
miután a süheder kijelenté, hogy a boltok zárva s
ezt is csak nagy nehezen tudta kieszközölni — du-
dolgatva pályázott Tónika az étterem felé — nem
lévén az a szép ezer forint, melyért csak egy vonás-
sal is elárulta volna, hogy a frak jobbik zsebébe egy
fájdalmas titok van temetve. . .

Oh! mit mond majd Aranka, ha az imádott
chevalier nem jelen meg? s ha a lassú közti meg-
nem vigyázott enyelgések helyett csak sóvár vágyak,
s kíváncsi epedés marad hátra. . .

Mentegetésnek helye nem lehetett — hiszen
hogy mehetne ő a szép tündérkéek közzé elmondani
hogy glaceé helyett roka prémes keztyüt kapott s a
maskor oly genie fej ez egyszer elég ügyetlen volt
utána sem nézni annak, ki volt merész ily tréfát
üzni vele az ifju napok legünnepeltebb perczeiben. .

Neki ülve egy palaczk somlyainak, a martyrt
kezdte adni. . . hiszen sokaknak feltűnik az hogy
ő nem tánczol s majd lesz alkalmá elhítenni, hogy
lelkében ilyen, meg olyan sajátságos benyomások
történtek — — s hogy egy ünnepelet lovag fájdal-
mas, lemondó arcczal nézi a vigadókat — ez fő-
leg nők előtt nagyon is érdekes. . .

Egész figyelmemet Arankára, a mi kedves barát-
nénkra fordítám, ki nyugtalanul veté tekintetét a
bejáratra s minden csalódás után kelletlenül csóválta
fejecskejét. . .

— Tóni nem jött el? kérdé egy keringő köz-
ben. — De igen — feleltem — hanem ő most va-
lószerűleg sokkal jobban elvan foglalva boldogságá-
val, hogysen ideje jutna ez izzasztó munkára. —

— Hogyan!? — kérdé megütközve Aranka.

— Nagyon egyszerű az egész! Ha az ember
már az ajtóban kap egy csokrocskát mely egy epedő
kebel disze volt — nincs szüksége akkor betenni
lábát ide, hol számunkra talán viraatig sem jut egyéb
egy kegyelemmosolynál. . .

Szántam a kedves gyermeket, de a tréfát foly-
tatni akartam. . .

— Láta Ön hová tette Tóni a bouquetet?
kérdé égő kíváncsisággal.

— Azon esetben, ha Aranka nagysád titoktartó
lesz: igen is láttam! Ugy emlékszem, hogy zavar-
teljes meglepetésében frakja jobb zsebébe rejté. . .

— Köszönöm kedves barátom! Nagyon le va-
gyok kötelezve. Titoktartó leszek! Isten Önnel!!
No kedves Tónikám! úgy hiszem neked na-
gyon is meleged lesz! . . .

* * *

Elérkezett a szünóra is. . .

Tónika dühtől villogó szemeit megtöré a ki-
merítő egyhanguság... Benn bódító zene. — ked-
ves álomképek, itt a téli keztyü badarságának örö-
kös bosszúsága...

Aranka papájával épen Tónika mellett foglalt
helyet...

Boldog ki vacsorázni tud! Szegény Aranka nem
szünt meg a szomorú csalódás sokatmondó tekinte-
tével üldözni a szerencsétlen lovagot...

Miután a papa néhány adag pirongatoriummal szol-
gált a különben nagyrebecsült uramöcsémnek, hogy
nem a táncsteremben, de itt a flaskok közt dicséri
az Urat — átnézett a másik asztalhoz az öregekhez:
kvaterkázni, politizálni s megemlékezni arról, meny-
nyivel különb volt az akkori fiatalság... stb... stb...

Tóni kezdte eszméit rendezni, hiszen közel volt
a számadás órája — csak ügyesen... most vagy
soha...

Aranka lesüté szép éj szemeit... arcán a
bizonytalanság s kétkedés küzdelme elég hiven tük-
rödött vissza...

— Fogadja elismerésem s bámulaton őszinte
kifejezését mai nagyszerű vívmányai felett! szolt
reszkető hangon.

— Hogyan édes nagysád nem akarja talán ki-
gunyolni visszavonulásomat?

— Oh korántsem, inkább irigyelhetők az Ön
elmerengésének boldog visszaemlékezései...

— Nem értem önt Aranka!...

— Ha az a bizonyos bouqueteske beszélni
tudna, talán nem lenne sok magyarázatra szükség...

— Melyik bouquete? szolt bámulva Tóni?

— Az ott a frak jobb zsebében! felelé szive
egész elégtételével Aranka.

Huh! mintha ölnyi vastag vizsugár zuhant
volna alá a magasból... Rögtön megvillant agyá-
ban az eszme, hogy itt egy harmadik keze vezeti
a fonál szálacskaít... Dühtől lángolva hordta kö-
rül tekintetét, de én szelid arczkifejezéssel fogyasztám
jó izü nyulgerinczemet, mintha misem történt volna...

— Aranka Nagysád! baráti szavamra mondom
még virágot se láttam ma; hiszen egész éjjel e he-
lyen ülök, gondolatimnak adva magam...

— De látja kedves Tóni Ön egy pillanat alatt
meggyőzhetne engem állításom igaztalanságáról...
ha a zseb tartalma nem csokor, úgy szépen bocsá-
natot kérnék rágalmaimért s szent a béke...

Mintha három ép fogát huzzák volna egy-
szerre...

— Multunk szentségére fogadom Aranka —
nincs csokor zsebemben... kívánja életemet; kívánja
hogy egy negyed óra alatt cyánnal végezzem ki ma-
gam; kívánja, hogy reggelig megfagyjak a jég há-
tán, csak zsebem tartalmát ne kutassa...

Az izzadság nagy cseppekben kezdett gyön-
gyözni a leleményes homlokán s a lassúra hívó
bus magyar, mint a váltság melodiája zengett a ki-
nos faggatások közepette...

Arankát elrabolták a kegyetlen arangeurók s
Tónika nagyot lélegzve sétált a kongó étteremben...

A lassú után hozzáménve gyöngéd társalgásba
bocsájtkoztunk...

Egyszerre felpattanva kérdi az én kedves To-
nikám: „hallod én már sok bohóságot követtem el
életemben másokkal, de mégis mi lehet a legnagyobb
pech a világon?”

— Izlés dolga barátom! Szerény nézetem sze-
rint azonban: ha az embernek nyitány után
glaceé helyett bélelt szarvas bőr kez-
tyüt küldenek...

Végig nézett... értettük egymást.
— Ez ugyan tiszta munka volt! Szervusz!
megyek haza kiálmodni e szerencsétlenséget...
mindig együtt jövünk bálba — — pá — pá — —

A...r

TAROGATÓ.

(A francia sebesültek javára
adott bál). A lesújtott, legyőzött, katonai dicsősé-
gében megcsorbított francia nemzet nem szünt meg
hódítani. Szerencsétlenségében folyton erkölcsi dia-
dalokat viv ki az összes művelt világ előtt. Azon-
véraztatott, dicsőségkoszoruzott színek, melyek az
1789-ki eszmék választott jelképeként győzelmesen
lobogtak egykoron Berlinben és Bécsben, Madridban
és Moskován, (most azonban a durva erő által eltá-
volítottak a szép Straussburg ormairól, a szűz Metz
bástyairól és a büszke Páris erődeiről.) febr. 18-nak
estéjén meg a kis S. a. Ujhelyben lepték be és éki-
ték a megyeház nagytermének falait, oszlopait és
fülkéit, kellemesen szemvidítólágg ösztönzően áldozat-
készségére közönségünknek melyről tudjuk, mint
lelkessül világszabadító eszmekért, buzog szabadságért
és népjogért ezuttal természetesen a francziák
javára.

Városunk részvétét azonban nem csak a meg-
jelent fényes közönség képviselé, mert a rendezőség
ügyessége emberbaráti érzelmek nyilatkoztatására
nyújtott más módot és alkalmat is. Kinek homlokán
nem láthattuk a táncsterem forró atmosphaerájában
az izzadságcseppeket gyöngyözni, talán verejtékes
munkájának gyümölcsét küldé be a kegyeletes cél-
elősegítésére, verejtékével áldozott kiki, becses ve-
rejtékcseppekkel, melyek hatásos balzsamul fognak
szolgálni sok vérző honfisebre, m gszégyenítve oly
kétségbeesett tragikusokat, kik a balsors fölött csak
könyezni tudnak, és még morognak is, ha más em-
berek mulatnak.

Jó kedv és emelkedett hangulat voltak mind-
végig a vigalom éltető szellemei. Franciaország de-
rült muzsái száműzetésükben köztünk kerestek men-
helyet és Terpsichore csárdásra adta magát. Ha a
francziák a csárdást ismernék, vigasztalva lehetné-
nek veszteségeikért. Talán semmitem képes egy nem-
zetet úgy talpra állítani, mint a csárdás. Elsaszt és
Lotharingiát a 18-ki bál legjobb csárdástánczosnőjeért!

kit azonban nem fogunk megnevezni, ha csak a küzdő felek felnem szólítanak, mely esetben, a sajtó, mint hatodik európai nagyhatalom nevében szívesen ajánljuk közvetítetűnket.

Az est fénypontját képezte a 3 órán át tartott kotillon, s ki kell emelnünk ifj. Farkas Lajos rendezői talentumát, vagy hogy ily háborus napokban katonai műszóval éljünk, stratégiai képességeit. A zárt colonnok rohamai váltakozva a szárnyak oldaltámadásai és a tirailleurok evolutioival, ily hadászatiilag szűk terrainumon ily pontossággal és szabotossággal, a mellett kecses elegantiával véghez vive, kicsiben bátran állithatók párhuzamba Moltke iskolájának legfényesebb nagyszabásu operatióival.

Felöltő volt száma azon férfiaknak, kik teljes bálí öltözetben, a quatre epingles tétlenül fegyveres semlegességet foglaltak el és fekete frakkjaikkal gyászszegélybe foglalák a hölgyek kivétel nélkül izléses választékos toilettejeit.

A sorsjátéknál Dókus Margit k. a. személyesítette Fortuna istennőjét. A nyereménytárgyak közt volt pezsgő, theaszervice kézimunka sat. melyek közül különösen kiemelendő az ifj. Farkas Lajosnál által készített remek divánpárna.

Páris almáját nem nyújtjuk senkinek, tudva, hogy egyszersmind Eris almája. Hölgyeinkről elmondhatjuk, hogy mint a statuák fáklyafénynél szellemöket s kifejezésöket leghivebben tükrözik vissza, ök is a csillárok alatt tündökölnék uj és uj meglepő báljakban.

A bál jövedelme most még teljesen nem tudható, azonban úgy a számadásokat mint a nyeremény tárgyakat felajánlók neveit lapunkban legközelebb közölteendjük. Lehetetlen végre elhallgatnunk azon buzgalmat, melyet Balogh Károlynő önsza és Évva Mariska kisasszony kifejtettek az által: hogy a kotillon jelvényeket elárusították, s e képen a jövedelmet 40 fton felül szaporították.

— A zempléni baloldali kör következő felhívást bocsátott közre: Tisztelt tagtárs! Azon 3 év, melynek tartamára a zemplénmegyei baloldali kör tagjai 1868-ik évben társulatba állottak, e f. évi ápril 23-án le fog járni; és így, mind a mult, mind a jövőre nézve elkerülhetetlenül szükséges, de alapszabályunk 30-ik §-a is úgy rendel, hogy az egylet további fel- vagy nem állása felett határozó közgyűlést tartsunk.

Ezen elnökileg elrendelt közgyűlés határidejéül tekintettel alapszabályaink 12-ik §-a a) pontjára — 1868-ik évi márcziushó 6-ik napja délutáni 6 órája S. a. Ujhelybe az egylet helyiségébe tüzetik ki.

Minthogy pedig alapszabályaink 9-ik §-a a) b) pontjában nézeteiket és szavazataikat e kör tagjai alispán választás esetén a kör többsége határozatának alárendelték, s a jövő márczius 7-re hirdett bizottmányi gyűlésre a megyei elnökség 1-ső alispán választásra a bizottmány tagjait egybehívta, de azon bizottmányi gyűlésben több ülnöki, fő és alszolga-birói, esküdti, jegyzői hivatalok is — mint előre látható — betöltendők lesznek.

Tisztelettel kérem az engem megbízó elnökség nevében tisztelt tagtárs urat, miként márczius 6-án a baloldali közgyűlésben nem csak személyesen megjelenni, hanem a megjelenésre közelében lakó tagtársainkat is ösztönözni sziveskedjék. Hazafui indulattal vagyok S. a. Ujhelyben, 1871. február 20-án. Honfitársa Bajusz József, zemplénmegyei baloldali kör jegyzője.

— Fontos a gazdálkodó és marhate-nyésztőknek. A „Freier Pester Journal“ című napilap 26-ik számából olvashatni: miszerint az első magyar kölcsönös állatbiztosító társulatnak működése már eddig is oly kedvező eredményt mutat fel, mely a biztosított feleknek nem csak tökéletes megnyugtató szolgál, sőt azon kedvezményt teszi kilátásba: hogyha rendkívüli balesetek nem lépnek be, a tartaléktőkének gyarapodása mellett, valamint a részvényeseknek úgy a biztosított feleknek az alapszabályok értelmében osztalék is fog juttatni. Örömmel kiemelendő azon tudomásunkra jutott körülmény is miszerint ezen társulatnak közeg-i a károsultak irányában, a biztosítási feltételeknek hiven megfelelő, nagyon pontosan járnak el és azért, de egyszersmind nemzetgazdasági szempontból is, kívánatos, hogy a nép a biztosításnak ez ágát hévvel felkarolja, mire alkalma nyílik S. a. Ujhelyben Friedliedler és Reichard urak vezérügy-nökségénél, valamint vidéken az illető ügynököknél.

— (Mokra demokraczia). A s a. ujhelyi csizmadia czéh-társulat tagjai egy itteni jó módu csizmadia mester leányát, mert ez állásához képest kellő miveltség és elegendő külső kellem s a mellé öntudatos magatartással is bír, s ezáltal polgárbálókban az uri vendégek figyelmében részesül, — ismételjük: e dicséretes modora miatt, meg nem hitták az általuk f. hó 19-én rendezett vigalomba. A szegény leánykának — mint értesültünk — igen zokon esett — és méltán is — e nem érdemlett mellőztetés, s mert tudjuk: hogy ezért elégtételt magának nem szerezhet, kötelességünknek ismerjük a haladás és művelődés érdekében e tette nézve rosszaságunkat a sajtó útján nyilvánítani.

— Az 1871-iki londoni világtárlaton a magyar hiriapirodalomból Posner Károly Lajos kiállítást óhajtván rendezni, felhívta a lapkiadókat és szerkesztősegeket: hogy lapjaikból pár példányt hozzá beküldjenek. Több lapkiadó a czélra diszpeldányt nyomatott, mi azonban lapunkat csak azon szerény köntösben eresztettük utnak, amelyben az olvasó közönségünk előtt megjelenik.

— Egy legközelebb megjelenő nagy érdekű korrajzra hívjuk fel a t. cz. közönség figyelmét; ez „Nagy Péter végrendelete“ fordítva a „Gömöri lapok“ szerkesztősege által. A mű előfizetési felhívását lapunk útján minden előfizetőnknek megküldendjük.

II. Mult talányunk megfejtése következő:

I.

Nemsokára megszakad kebled, kinja feltámad, az öröm képe nem áll elődbe: a fájdalomnak ismét élni fogsz.

Nemsokára megszakad kebled kinja, feltámad az öröm, képe nem áll elődbe a fájdalomnak: ismét élni fogsz.

(Helyes megfejtés nem érkezett be).

KOLENER JÓZSEF,
kiadótárs.

IFJ. FARKAS LAJOS,
szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetmény.

Zemplénmegye tszéke mint tkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Veisz Dániel tolcsvai lakos felperesnek 300 ft. s jár. követése kielégítése végett, a Friedman Mihály tolcsvai lakos alperes tulajdonát képező tolcsvai 796. sz. tjkben Friedman Mihály nevén birtok jutalék, mely a 316. és 317. hr. sz. belsőségből és ezen épült lakó házból áll, 1200 ft. becsértékű ingatlana 1871. évi febr. 20-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1871. évi márcz. hó 20-ik napján d. e. 9 órakor mint 2-ik árverési határidőben a helyszínén Tolcsva városában a legtöbbet ígérőnek birói árverés útján eladatni fog, miről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés az első határidőben csak becsáron felül a 2-ik becsáron alul is megtartatik, hogy bánatpénzül a becsár 5%-a teendő le s hogy a többi árverési feltételek a tkvi irodában megtekinthetők.

Felszóllítatnak továbbá ezen tkvi hatóság székhelyén nemlakó hitelezők, miszerint a vételár felosztásának alkalmával leendő képviseltesük végett a hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Horváth Mihály s. a. ujhelyi lakos h. ügyvéd által fognak képviseltetni, felszóllítatnak végül a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igényeiket azon hirdetmény közzétételének utolsó

napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Zemplénmegye tkvi tszékének S. a. Ujhelyben 1871. jan. 20-án tartott üléséből.

Spilenberg Gábor,

tszéki elnök.

2-3

Hirdetmény.

Gömörmegyében Gömör-Szkároson lakos Kubinyi Kálmánnő, Nagy Zsuzánna ő nagyságának Zemplénmegyében Kohány és Gerenda községében, s azok határában, és az albini pusztán helyezett szántóföldekben és rétekben 460 holdakat tevő, nemesi rész birtoka, az ahoz tartozó gazdasági épületekkel, továbbá a dargói 260 hold terjedésű erdőség egy részbeni legeltetési joggal, folyó 1871-ik évi Szent-György naptól számított 3 avagy 6 egymás után következő évekre haszonbérbe adatik.

Az ezen részbirtokot, haszonbérbe kivenni szándékozók, a haszonbéri feltételeket alólirt ügyvéd, ő nagysága meghatalmazottjánál megtekinthetik, és a haszonbéri szerződések miként megkötése tárgyában vele értekezhetnek

Kelt S. a. Ujhelyben, 1871. február 19.

Kálniczky Károly,

ügyvéd

S. a. Ujhelyben.

1-3